

**REVISTA ÎNVĂȚĂMÂNTULUI SPECIAL ȘI
SPECIAL INTEGRAT DIN JUDEȚUL ALBA**

ÎMPREUNĂ SPRE VIITOR

**Nr 14
2024**

ISSN 2784-0565

ISSN-L 2784-0565

**Editura
Universul Școlii**

REVISTĂ AVIZATĂ DE INSPECTORATUL ȘCOLAR JUDEȚEAN ALBA

COORDONATORI

-prof. **Cornel Stelian SANDU**, Inspector Școlar General - Inspectoratul Școlar Județean Alba

-prof. **Delia Angela GHEORGHIȚĂ**, Inspector Școlar General Adjunct - Inspectoratul Școlar Județean Alba

-prof. **Dan CHERECHEȘ**, Inspector Școlar General Adjunct - Inspectoratul Școlar Județean Alba

-prof. **Monica PAUL**, Inspector pentru Învățământ Special - Inspectoratul Școlar Județean Alba

-prof. **Eugenia Marcela Dărămuș**, Director Casa Corpului Didactic Alba

REDACTORI:

Prof. Rodean Rodica
Prof. Sevestrean Gabriela

COPERTA:

Grafică: prof. Feneșan Teodora

CONTACT:

revistaspecialab@yahoo.com
Analist programator: POPA IOAN

Responsabil Editura:
LIGIA OROS

EDITURA UNIVERSUL ȘCOLII
Alba Iulia, Str. Gabriel Bethlen, Nr.7, Cod 510009
Tel. 0258/826147, Fax 0258/833101
Web: www.ccdab.ro, e-mail:office@ccdab.ro

COLABORATORI

CENTRUL ȘCOLAR DE EDUCAȚIE INCLUZIVĂ ALBA IULIA

- prof. Suciu Maria Cristina
- prof. Pop Florea Lăcrămioara
- Prof. Delia-Carolina Cristea

ȘCOALA GIMNAZIALĂ „SINGIDAVA” CUGIR

- Prof. Oniga-Bara Roxana
- Prof. Goldschmidt Erika

LICEUL TEHNOLOGIC „TIMOTEI CIPARIU” BLAJ

- Prof. Sevestrean Gabriela

CUPRINS

- Modalități de implicare a părinților în educația școlară- Prof. Suciu Maria Cristina, Centrul Școlar de Educație Incluzivă Alba Iulia
- Importanța jocului în terapie pentru o mai bună dezvoltare a copiilor- Prof. Oniga-Bara Roxana, Școala Gimnazială „Singidava” Cugir
- Muzica, instrument eficient în modelarea sănătății copilului- Prof. Pop Florea Lăcrămioara, Centrul Școlar de Educație Incluzivă Alba Iulia
- Studiu de caz- Prof. psihopedagog, Delia-Carolina Cristea. Centrul Școlar de Educație Incluzivă, Alba Iulia
- Implicarea elevilor cu CES în proiecte educaționale care vizează educația rutieră -Prof. Sevestrean Gabriela, Liceul Tehnologic „ Timotei Cipariu” Blaj
- Proiect Educațional: „Ziua României – explorăm și celebrăm diversitatea”- Prof. Goldschmidt Erika, Școala Gimnazială „Singidava” Cugir

MODALITĂȚI DE IMPLICARE A PĂRINȚILOR ÎN EDUCAȚIA ȘCOLARĂ

Prof. Suci Maria Cristina

Centrul Școlar de Educație Incluzivă Alba Iulia

*„Niciodată familia nu a fost mai solicitată și rolul său nu a fost niciodată atât de mare ca azi”
– Boutin și During, 1994.*

Factorii de bază care ajută copilul în desăvârșirea propriei educații sunt școala și familia. Funcția educativă a familiei constă în formarea priceperilor, deprinderilor de viață, sentimentelor. Rolul familiei este important în dezvoltarea copilului din punct de vedere fizic, intelectual, moral și estetic. Școala, alături de familie, influențează, prin condițiile concrete în care se desfășoară procesul de învățământ, personalitatea copilului.

Școala eficientă realizează un parteneriat cu elevul, prin valorizarea și respectarea identității sale cu familia, prin recunoașterea importanței acesteia și atragerea în procesul didactic și cu toate resursele educative ale societății pe care le identifică și le folosește activ. Este nevoie a se dezvolta un nou concept care să întărească schimbarea în relațiile școală-familie. Acest concept este parteneriatul educațional.

Parteneriatul educațional este forma de comunicare, cooperare și colaborare în sprijinul copilului la nivelul procesului educațional. Acesta presupune o unitate de cerințe, opțiuni, decizii și acțiuni educative între factorii educaționali.

Parteneriatul educațional se realizează între:

- instituțiile educației : familie, școală și comunitate ;
- agenții educaționali : copil, părinți, profesori, specialiști în rezolvarea unor probleme educaționale ;
- membrii ai comunității cu influență asupra creșterii, educării și dezvoltării copilului (medici, factori de decizie, reprezentanți ai bisericii, ai poliției) ;
- influențele educative exercitate la anumite momente asupra copilului ;
- programele de creștere, îngrijire și educare a copilului.

Părinții, copiii și comunitățile se influențează puternic unii pe alții. Mediul în care trăiesc părinții poate sprijini sau devia viețile lor, poate determina multe dintre valorile lor. De asemenea, părinții pot influența comunitatea și pot contribui la dezvoltarea valorilor comunității. Activitatea educativă ce se realizează în școală nu poate fi separată, izolată de alte influențe educative ce se exercită asupra copilului. Educația este cea care desăvârșește ființa umană, educația pe care copilul o primește în familie, în școală și de la comunitate. Implicarea părinților joacă un rol important în cadrul intervenției școlare. Acțiunile care implică părinții produc o schimbare în ambientul familiei și cresc aspirațiile, atât ale părinților pentru copiii lor, cât și ale copiilor înșiși. Ca prim factor educativ, familia oferă copilului aproximativ 90% din cunoștințele uzuale (despre plante, animale, ocupațiile oamenilor, obiecte casnice), familia este cea care ar trebui să dezvolte spiritul de observație, memoria și gândirea copiilor. Copilul obține rezultatele școlare în funcție de modul în care părinții se implică în procesul de învățare, asigurându-i copilului cele necesare studiului.

Tot în familie se formează cele mai importante deprinderi de comportament : respectul, politețea, cinstea, sinceritatea, decența în vorbire și atitudine, adică „cei șapte ani de acasă”. Uneori părinții uită că trebuie să facă front comun cu profesorii, deoarece și unii și alții nu doresc decât dezvoltarea armonioasă a elevului, educarea și îmbogățirea cunoștințelor acestuia. Se întâmplă totuși ca ceea ce consideră părinții a fi o măsură corectă pentru copilul lor într-o anumită situație, să nu fie tocmai ceea ce are nevoie copilul în acel moment. De aici apar conflictele, rupturile dintre membrii familiei, renunțarea la intervenții din partea

părinților care sunt depășiți de situație . Între familie și școală trebuie să existe o permanentă colaborare care se poate realiza prin vizite reciproce , ședințe și lectorate cu părinții.

Un parteneriat familie – școală este relația cea mai profitabilă pentru toti cei ce participă la acest demers. Parteneriatul va fi eficient dacă fiecare parte va reține că același subiect este copilul nostru și școlarul nostru. Cadrele didactice află cum este fiecare copil, în ce mod ajunge mai repede la succes, ce îl interesează și-l pasionează, iar părinții vor cunoaște în ce momente să-l susțină pe școlar, în ce fel să-l motiveze și să-l ajute . Școala este instituția socială în care se realizează educația organizată a tinerei generații . Ea este factorul decisiv și pentru formarea unui om apt să contribuie la dezvoltarea societății, să ia parte activă la viața, să fie pregătit pentru muncă. Procesul de învățământ este cel care conferă școlii rolul decisiv în formarea omului. Menirea școlii nu este numai de a înzestra elevii cu un bagaj de cunoștințe cât mai mare, ci și de a stimula calitatea de om. Parteneriatul educațional se aplică la nivelul tuturor acestor relații. Colaborarea dintre școală și familie presupune o comunicare efektivă și eficientă, o unitate de cerințe și o unitate de acțiune când este vorba de interesul copilului.

Implicarea părinților în problemele școlii se referă la construirea unor relații pozitive între familie și școală . Colaborarea și cooperarea părinților cu școala sunt eficiente ambilor factori. Dacă ne referim la optimizarea comunicării între profesori și părinți, se iau în calcul:

- calitatea celor doi poli ai colaborării (profesori și părinți);
- percepțiile fiecăruia;
- atitudinile care îi caracterizează;
- caracteristicile instituției școlare;
- caracteristicile familiei;
- modul de comunicare.

Implicarea părinților în rezolvarea problemelor școlare și în sprijinirea procesului instructiv-educativ are o serie de motivații, dintre care enumerăm : părinții își cunosc copiii și doresc să îi descopere ca elevi, părinții au nevoie de informații referitoare la îndeplinirea rolului de elev de către copilul lor.

Forme de colaborare a părinților cu școala:

- prezența la ședințe ;
- asistarea elevilor în efectuarea temelor ;
- participarea la activități cultural- artistice și sportive ;
- organizarea unor expoziții, serbări, excursii ;
- organizarea unui colț verde în școală ;
- atragerea unor fonduri pentru școală ;
- susținerea bibliotecii prin donații de cărți.

O comunicare optimă învățător/ diriginte/ familie are rolul de a acționa în mod pozitiv asupra copilului și de a stopa comportamentele negative. De multe ori apar dificultăți de comunicare și de dezvoltare a relației școală- familie. De aceea trebuie cunoscuți factorii care favorizează dar și blochează o comunicare eficientă. Lipsa de comunicare din partea uneia dintre ele afectează evoluția elevului, rezultatele școlare și natura comportamentului.

Există două teorii importante privind relația școală- familie : teoria profesionalismului și teoria schimbului. Teoria profesionalismului consideră ca un element esențial serviciul făcut altora, fără a se gândi la avantaje personale, având drept criterii competența, un cod de etică profesională. Teoria schimbului consideră acțiunea umană în funcție de un câștig personal , un salariu asigurat, o competiție restrânsă. Cooperarea cu familia poate fi un test profesional și poate fi considerată ca făcând parte din datoria profesională a profesorului deoarece : părinții sunt parteneri ai școlii , eficacitatea învățământului poate fi

ameliorată prin cooperarea între școală și familie, părinții sunt responsabili legali de educația copiilor. Atât părinții, cât și cadrele didactice beneficiază de avantajele unei astfel de colaborări. Influențele pe care familia le exercită asupra copilului sunt directe sau indirecte, determinând în mare măsură dezvoltarea personalității acestuia. Modelul moral-civic propus de școală (comportament civilizat, demn, tolerant, bazat pe cinste , corectitudine) găsește un răspuns pozitiv în familiile unde aceste valori sunt puse la loc de cinste. Părinții trebuie să vadă în școală un prieten, un colaborator, un om adevărat care-i poate ajuta prin atitudinea nepărtinitoare pe care trebuie să o afișăm. Asadar, e o sarcină a școlii să identifice situațiile problemă, din familiile copiilor, să dirijeze pe cât posibil strategiile educative în favoarea elevului și să conștientizeze că relația de colaborare școală familie este determinantă în educarea copiilor.

Una dintre cele mai importante preocupări ale familiei și un punct comun pe care îl are aceasta cu școala este orientarea școlară și profesională . Cei mai mulți părinți sunt bine intenționați în alegerea unei școli pentru copilul lor . Dar, de multe ori, buna intenție și buna credință sunt tocmai sursele greșelilor lor deoarece acestea nu țin loc de competență.

Greșelile părinților decurg uneori și din prea mare dragoste pe care o poartă copiilor. De aceea, între familie și școală trebuie să existe o permanentă colaborare . Un parteneriat familie – școală este relația cea mai profitabilă pentru toți cei ce participă la acest demers.

Se accentuează azi ideea de a sprijini părinții și nu de a-i substitui. Se identifică tot mai clar ideea unor intervenții asupra familiei și deci, în primul rând, asupra părinților pentru a-i ajuta, forma și susține în sarcinile lor educative .

BIBLIOGRAFIE

- 1.Bunescu Ghe., Alecu G., Badea D. –Educația părinților.Strategii și programe,E.D.P., București, 1997;
- 2.Ecaterina Adina Vrasmas -Consilierea și educația părinților, Editura Aramis, 2002;
- 3.Nica I., Țopa L. – Colaborarea școlii cu familia elevilor de clasa I ,E.D.P. , București, 1974; Stoian M. – Abecedarul părinților, E.D.P., București, 1972.

IMPORTANȚA JOCULUI ÎN TERAPIE PENTRU O MAI BUNĂ DEZVOLTARE A COPIILOR

Prof. de psihopedagogie specială Oniga-Bara Roxana

Școala Gimnazială Singidava Cugir

Cuprins:

1. Introducere
2. Jocul ca limbaj universal
3. Beneficiile jocului în cadrul terapiilor
4. Integrarea jocului în diverse activități terapeutice
5. Jocurile cele mai des folosite în cadrul activităților de terapie
6. Concluzie
7. Bibliografie

Jocul este o activitate voluntară și spontană, care produce copilului plăcere și bucurie. Prin joc, copilul achiziționează cunoștințe noi, își diversifică acțiunile mintale și își dezvoltă imaginația.

Jocul nu este doar o activitate rezervată copilăriei, el este un instrument terapeutic valoros care poate contribui semnificativ la procesul de vindecare și dezvoltare personală.

În cadrul terapiei, jocul oferă o modalitate sigură și non-intruzivă prin care indivizii pot explora emoții, exprima gânduri și dezvolta abilități esențiale.

Jocul ca limbaj universal

Pentru copii, jocul este un limbaj universal. În timp ce adulții își exprimă adesea gândurile și sentimentele prin cuvinte, copiii comunică prin joc. Terapia prin joc le permite copiilor să-și exteriorizeze temerile, frustrările și dorințele într-un mediu sigur, sub îndrumarea unui terapeut pregătit. Aceasta nu doar că facilitează exprimarea emoțională, dar ajută și în diagnosticarea problemelor psihologice sau emoționale, care ar putea fi greu de accesat prin metode tradiționale.

Beneficiile jocului în cadrul terapiilor

1. **Dezvoltarea abilităților sociale și emoționale:** Prin joc, copiii învață să colaboreze, să negocieze și să rezolve conflicte. Ei își dezvoltă empatia și înțelegerea față de ceilalți, ceea ce este crucial pentru relațiile interpersonale sănătoase.
2. **Reducerea anxietății și a stresului:** Jocul oferă o formă de eliberare emoțională, permițând reducerea stresului și anxietății. Activitățile ludice ajută la eliberarea de tensiuni și la dobândirea unei stări de bine.
3. **Îmbunătățirea creativității și a capacității de rezolvare a problemelor:** Jocul stimulează imaginația și creativitatea. Prin scenarii de joc, copiii și adulții își pot explora gândirea critică și își pot dezvolta abilități de rezolvare a problemelor într-un mod inovator.
4. **Facilitarea vindecării traumei:** Pentru cei care au suferit traume, jocul poate oferi o cale de a procesa și de a integra experiențele dureroase. În mediul sigur al terapiei, indivizii își pot reface narațiunea personală și pot găsi noi semnificații și perspective.

Integrarea jocului în diverse activități terapeutice

Integrarea jocului în diverse activități poate aduce numeroase beneficii, cum ar fi stimularea creativității, îmbunătățirea învățării, dezvoltarea abilităților sociale și creșterea motivației. Iată câteva moduri prin care jocul poate fi integrat în diferite activități:

1. **Educație:**

- Învățare prin joc: Folosirea jocurilor educative pentru a preda concepte complexe, cum ar fi matematica sau științele, într-un mod distractiv și interactiv.
 - Gamificarea lecțiilor: Introducerea elementelor de joc, cum ar fi punctele, nivelurile și recompensele, pentru a motiva elevii să participe activ și să-și atingă obiectivele de învățare.
2. **Mediu de lucru:**
 - Team building: Utilizarea jocurilor de echipă pentru a îmbunătăți comunicarea și colaborarea între colegi.
 - Inovație și brainstorming: Activități de joc care încurajează gândirea creativă și generarea de idei noi într-un cadru relaxat.
 3. **Dezvoltare personală:**
 - Terapie și consiliere: Integrarea jocurilor pentru a facilita exprimarea emoțională și dezvoltarea personală.
 - Mindfulness **și relaxare**: Jocuri care promovează relaxarea și conștientizarea, cum ar fi puzzle-urile sau jocurile de strategie.
 4. **Activități de familie:**
 - Consolidarea relațiilor: Jocurile de masă sau activitățile de tip „scavenger hunt” pot întări legăturile familiale prin distracție și cooperare.
 - Învățare prin joacă: Activități creative care încurajează copiii să învețe lucruri noi împreună cu membrii familiei.
 5. **Sport și fitness:**
 - Antrenamente interactive: Integrarea elementelor de joc în exerciții fizice pentru a face antrenamentele mai atractive și motivante.
 - Competiții amicale: Organizarea de mini-jocuri sau provocări sportive pentru a stimula un stil de viață activ și sănătos.
 6. **Dezvoltare comunitară:**
 - Evenimente comunitare: Crearea de jocuri și activități pentru a aduce oamenii împreună și a întări sentimentul de apartenență la comunitate.
 - Programe educative și recreative: Activități ludice care promovează învățarea și dezvoltarea personală în cadrul comunităților.

Integrarea jocului în diverse activități poate transforma experiențele cotidiene în oportunități de învățare și dezvoltare, făcându-le mai captivante și mai plăcute.

Jocurile cele mai des folosite în cadrul activităților de terapie

În terapii, jocurile sunt adesea utilizate ca instrumente pentru a facilita comunicarea, a dezvolta abilități sociale și cognitive, a reduce anxietatea și a îmbunătăți bunăstarea emoțională. Iată câteva tipuri de jocuri folosite frecvent în diverse forme de terapie:

1. **Jocuri de rol:** Acestea sunt utilizate în terapia de familie și terapia cognitiv-comportamentală pentru a ajuta indivizii să își exprime emoțiile și să exerseze noi comportamente în situații simulate.
2. **Jocuri de societate:** Jocurile precum „Jenga”, „Monopoly” sau „Uno” pot fi utilizate pentru a dezvolta abilități de comunicare, cooperare și gândire strategică.
3. **Jocuri video terapeutice:** Unele jocuri video sunt special concepute pentru a sprijini tratamentul anumitor tulburări, cum ar fi anxietatea sau depresia. Acestea pot oferi un mediu controlat pentru a explora și gestiona emoțiile.
4. **Jocuri de construire și creație:** Jocuri precum „Lego” sau „Minecraft” pot fi utilizate pentru a stimula creativitatea și pentru a îmbunătăți abilitățile de rezolvare a problemelor și de planificare.
5. **Jocuri senzoriale:** Acestea sunt folosite în special în terapiile pentru copii cu tulburări senzoriale sau de spectru autist, ajutându-i să-și dezvolte capacitatea de a procesa informațiile senzoriale.
6. **Terapia prin joc:** Aceasta este o formă de terapie specifică pentru copii, în care terapeuții folosesc jocul pentru a-i ajuta pe copii să își exprime sentimentele și să înțeleagă experiențele lor.

Folosirea jocurilor în terapie poate varia în funcție de nevoile individuale ale pacienților și de obiectivele terapeutice stabilite de profesionistul care conduce terapia.

Concluzie

Importanța jocului în terapie nu poate fi subestimată. Acesta oferă un mediu sigur și creativ pentru explorarea și exprimarea emoțiilor, facilitând dezvoltarea personală și vindecarea. Indiferent de vârstă, jocul rămâne o resursă vitală în drumul către sănătatea mentală și emoțională.

Bibliografie

Bartok, Eva, *“Joc – Bucurie – Ochi strălucitori”*, Târgu Mureș, 2011
Crețu, E, *“Psihologia vârstelor”*, Editura Credis, București, 2001
Marinopoulos, Sophie, *“Jocul copilului”*, Editura Philobia
Osterrieth, P, *“Introducere în psihologia copilului”*, E.D.P., București, 1976
Schumacher, Eva, *“Pedagogia Montessori – înțelegere, aplicare și experimentare”*, Editura DPH

Muzica, instrument eficient în modelarea sănătății copilului

Prof.Pop Florea Lăcrămioara, CSEI Alba Iulia

MOTTO:

„Educându-i, le putem dărui copiilor arta de a fi fericiți” (Aristotel)

Traversăm o perioadă de schimbări profunde în întreaga societate iar adaptarea noastră pentru a face față, ne solicită toate resursele.

În ultimii ani, educația s-a modernizat, se urmărește să se ofere elevului cunoaștere și autodescoperire în întâmpinarea nevoilor, astfel încât să depășească noile provocări, să descopere tainele cunoașterii.

Scopul învățământului este de a pregăti și educa oameni responsabili, care să se manifeste creator, independent și tolerant într-o societate modernă. Consider că cel mai important este să le inoculăm copiilor abilitatea de a-i trata pe ceilalți cu empatie, respect și amabilitate, lucru care-i va ajuta să dezvolte legături sănătoase și durabile. Aceasta presupune o comunicare profundă între elev și profesor, timp prețios petrecut alături de copil cu încurajare și feedback pozitiv.

„A învăța pe copil, nu înseamnă să-i dăm adevărul nostru, ci să-i dezvoltăm propria gândire, să-l ajutăm să înțeleagă cu gândirea lui lumea” (Ion Cerghi).

Pe de altă parte și rolul familiei s-a schimbat. Părinții se declară copleșiți de solicitările zilnice, cercetările ne arată că timpul mediu petrecut de părinți cu proprii copii este în medie patru ore pe zi, mult prea puțin pentru dezvoltarea psihică armonioasă a copilului, cu efecte negative pe termen lung. Copilăria, o perioadă a bucuriei și descoperirilor, devine în aceste condiții împovărată de o serie de probleme pe care cei mici nu le pot gestiona. Și consecințele nu au întârziat să apară: o doză mare de stres care alături de modelul societății care promovează consumerismul și o viață lipsită de valori, au generat depresii, abandon școlar, dependențe (dr. Gabor Mate, o somitate în domeniul medical, consideră dependența ca o încercare de a rezolva problema mai gravă a durerii psihice insuportabile cu rădăcini în copilărie), sinucideri la vârste tot mai mici.

Dacă așa se prezintă situația în învățământul de educație la nivel național, când vorbim de copiii cu nevoi speciale, discuția este mult mai sensibilă. Situația financiară modestă, nivelul de educație redus al familiilor lor și valorile complet diferite, o mare parte provenind din familii de etnie romă, la care se adaugă diagnosticul, sunt o povară mult prea grea pentru umerii lor fragili și presupun o educație personalizată, centrată pe elev, cu atenție specială pe modelarea psihică.

Evident, se acționează pentru stoparea fenomenelor, facem cu toții cursuri, concursuri școlare și câștigăm premii, au loc dezbateri mult mediatizate dar în ciuda eforturilor problemele continuă să se extindă.

Personal consider că, condiția „sine qua non” este prioritizarea valorilor. Sper că este unanim acceptată ideea că familia, sănătatea și educația sunt esențiale. Este imperios necesar să ne conjugăm eforturile în aceste sectoare. Apoi, cum nu putem șimba stresul, respectiv lucrurile exterioare, sunt de luat în calcul, metodele de relaxare, a căror eficiență este verificată prin cercetări ample. Și cel mai la îndemână, gratuit și eficient (cu studii bazate pe dovezi) este meloterapia.

Oamenii de știință au evidențiat efectele psihologice și emoționale, îndeosebi la cei care studiază constant muzica sau sunt profesioniști, muzica fiind emoție pură, o experiență emoțională profundă.

1. Se eliberează endorfină-hormonul fericirii și indiferent de calitățile vocale apare un sentiment de plăcere. Cântând, devenim fericiți.
2. Se reduce nivelul de stres-prin eliberarea tensiunii musculare stocate și a nivelului cortizolului sanguin.
3. Îmbunătățește concentrarea și memoria-prin ameliorarea circulației și a fluxului sanguin, oxigenul ajunge mai repede la creier, cu efect benefic chiar și în afecțiuni grave (*demență*). Astfel sunt influențate emoțiile și sentimentele, schimbând starea în timp scurt.

Nu e deloc de neglijat faptul că nu există efecte negative, exceptând situația în care se ascultă muzica la volum mare, timp îndelungat la căști, caz în care apare surditatea.

Muzica clasică, situată fiind între relaxare și excitație s-a dovedit cea mai eficientă pentru îmbunătățirea memoriei. Efectul este demonstrat de cercetări pentru muzica adevărată, pentru armonie, pentru „muzica sferelor” care constituie pentru creier un „foc de artificii”. Studii ample efectuate asupra muzicii lui Mozart au demonstrat o creștere a activității cerebrale asociate înțelegerii, memoriei și rezolvării problemelor. Dar efecte benefice avem și ascultând muzica preferată (*exclusă din discuție muzica de subcultură*).

Studii efectuate la Universitatea din Viena, Austria în primele patru zile ale pandemiei au evidențiat efectul antistres al muzicii prin faptul că sunt activate părți ale creierului asociate cu reglarea dispoziției.

Deși efectele muzicii asupra corpului uman au fost cercetate de ani buni, abia în ultimul timp au putut fi explicate relațiile între caracteristicile muzicii, de exemplu ritmul și progresele în sănătatea fizică, în mod deosebit în recuperare după afecțiuni cardiovasculare (*este impresionantă relatarea pacienților referitoare la progresele vizibile în urma meloterapiei*) și de ce în boli grave de exemplu Alzheimer, pacienții își amintesc textele cântecelor cu toate că nu pot avea o conversație coerentă.

De-a lungul timpului am folosit și promovat cu succes meloterapia. Acum facem un pas mai departe și încurajăm învățarea unui instrument. Am ales tobele, știind că elevii noștri au afinitate pentru ritm, le putem substitui cu diferite recipiente, există cursuri online oferite gratuit de muzicieni și personal sunt fascinat de Taiko drummers. Și pentru că elevilor le plac gadget-urile, folosim aplicația Loopy, care ne oferă o modalitate ușoară și amuzantă de a crea muzică prin repetarea unei secvențe simple de sunete. Nu ne așteptăm ca vreun elev să devină „o stea” dorim doar să aplicăm cele învățate, să folosim mai eficient muzica în viața noastră.

15 Noiembrie este Ziua Europeană a Muzicoterapiei, cu tema „*Ritmul stării de bine*” ocazie cu care Asociația Europeană de Muzicoterapie organizează un webinar, cu participarea unor nume prestigioase care ne vor dezvălui ultimele cercetări în domeniu.

Bibliografie:

1. Suzanne Hanser, departamentul Meloterapie, Annette Philip, director artistic Berklee College of Music, Music for wellness.
2. Dr. Katrina Skewes McFerran, The University of Melbourne, How can music influence the body to support fitness and rehabilitation;

STUDIU DE CAZ

Prof. psihopedagog, Delia-Carolina Cristea
Centrul Școlar de Educație Incluzivă, Alba Iulia

I. Date biografice și de identificare

Nume și prenume: P.C.

Sex: masculin

Vârsta: 13 ani

Diagnosticul medical: Tulburare pervazivă de dezvoltare. Tulburarea hiperchinetă și atențional deficitară. Retard psihic și de limbaj sever/profund.

Instituții frecventate: Centrul Școlar de Educație Incluzivă, Albă Iulia; Centrul de recuperare pentru copii „Gepetto”, Alba Iulia.

Anamneză:

Mama a avut o sarcină normală, născând la vârsta de 27 de ani. Trăvialiul a fost lung, iar C. s-a născut pe cale naturală. A obținut scorul 9 pe scara Apgar.

C. s-a dezvoltat normal din punct de vedere fizic. A mers în picioare la 1 an și 4 luni, însă limbajul s-a situat doar la nivelul unor emisii de sunete sociale.

A fost diagnosticat cu autism infantil la vârsta de 4 ani. Conform certificatului de expertiză și orientare școlară și profesională prezintă deficiență funcțională severă, fiind încadrat în gradul de deficiență grav, cu asistent personal, având un Q.I. de 30.

C. este elev în cls. a V-a și a beneficiat de servicii de terapie în cadrul Centrului de recuperare pentru copii „Gepetto”, de la vârsta de 6 ani până la vârsta de 14 ani. În prezent, este instituționalizat într-o casă de tip familial din localitatea Sâncrai, jud. Alba.

II. Date familiale

Familia este legal constituită, fiind compusă din trei membri: C. și părinții. Tatăl este polițist, iar mama casnică, fiind încadrată ca asistent personal al lui C. Relațiile din familie sunt relații normale, cu mici tensiuni, care nu afectează în mod special copilul. Implicarea părinților în activitățile de abilitare, recuperare ale lui C. sunt reduse, aceștia lăsând terapia pe seama specialiștilor de la școală și de la Centrul pe care îl frecventează C. De asemenea, modul în care gestionează părinții sistemul de recompensă-pedeapsă în vederea modelării comportamentului lui C. este lipsit de consecvență, perseverență și fermitate. Acest lucru se răsfârâge negativ asupra copilului, care este mult mai agitat, agresiv și irascibil acasă față de Centru sau școală, unde sistemul de reguli este clar stabilit și aplicat.

III. Evoluție și evaluare pre-intervenție

Observația clinică s-a desfășurat pe parcursul participării lui C. la activitățile terapeutice din centrul „Gepetto”, pe o perioadă de 6 luni. Specialiștii intervievați sunt psihologul, logopedul, educatorul și profesorul psihopedagog. În cadrul interviului cu părinții, au fost adresate întrebări centrate pe problema agresivității.

În urma utilizării acestor metode de investigare s-au obținut date relevante despre C., pe care le voi prezenta în continuare.

Deprinderile de *autonomie personală* sunt limitate. Mănâncă, se spală/se șterge pe mâini dacă este stimulat și susținut verbal. La fel se îmbrăcă și cu îmbrăcatul/dezbrăcatul hainelor, aici necesitând uneori și ajutor fizic. Controlul sfincterian este prezent, dar nu se cere la baie, trebuie dus periodic.

Contactul vizual este prezent, dar intermitent, uneori fără sens și mai puțin la cerere.

Atenția este fluctuantă, depinzând de natura activității desfășurate. Necesită susținere și promptare verbală permanentă pentru a finaliza o activitate.

Comunicarea este predominant mimico-gestuală și lipsită de funcționalitate. Înțelege unele comenzi simple, uzuale, dar nu și pe cele complexe. Reacționează agresiv la interdicții (se mușcă, își contorsionează brațele). *Limbajul expresiv* este aproape absent. Emite câteva silabe/cuvinte cu sens „pa-pa”, „mama”. În

rest, comunicarea constă într-un joc de silabe, „jargonare” fără sens: „șu-șu”, „șă-șă”etc. Nivelul de dezvoltare a limbajului este în jurul vârstei de 18 luni.

Achizițiile cognitive și din plan perceptiv se realizează lent, cu perioade mari de stagnare și chiar regres. Prezintă lacune la nivelul structurilor percepti-motrice de culoare, formă, schemă corporală, lateralitate. Nivelul achizițiilor cognitive este în jurul vârstei de 24 de luni.

Motricitatea fină este insuficient dezvoltată, cea *grosieră* situându-se în limite normale.

Activitatea ludică se caracterizează prin joc solitar, sărac, stereotip (cu panglici, hârtii), lipsit de funcționalitate. Foarte greu poate fi angrenat în jocuri de grup și doar cu promptare și susținere fizică permanentă.

În ceea ce privește *relaționarea socio-afectivă*, manifestă detașare față de oameni și mediul apropiat. Uneori inițiază și solicită atenția adulților, dar într-o manieră neobișnuită (prin joc de silabe, „înghionțirea” cu degetele a interlocutorului, încheștarea cu brațele în jurul gâtului etc.)

Manifestă *stereotipii motorii* de genul: jocul stereotip cu panglici, hârtii, poziții bizare ale corpului, încolăcirii și încheștări ale brațelor și mâinilor.

Comportamentele problemă vizează îndeosebi rezistența scăzută la frustrare, urmată de un comportament auto și heteroagresiv accentuat (se mușcă de mâini, se lovește cu capul de diverse obiecte, îi lovește pe ceilalți cu mâinile, cu picioarele, cu capul).

Investigând și evaluând evoluția în timp a manifestărilor agresive ale lui C., din copilărie până la pubertate, s-a constatat o accentuare treptată a comportamentului agresiv, atât sub aspectul frecvenței și a intensității cât și a formelor de manifestare. Din interviul cu mama și cu specialiștii, la care s-a adăugat observația sistematică a comportamentului lui C. în diferite situații și contexte, au putut fi identificați factorii declanșatori ai agresivității, care par să difere de la un stadiu de vârstă la altul. Astfel, dacă în copilărie agresivitatea era declanșată de dorința de a evada dintr-o situație/activitate, de imposibilitatea de a se face înțeles sau ca o consecință a stopării stereotipiilor și se manifesta doar sub forma autoagresivității, odată cu trecerea spre pubertate, agresivitatea pare a fi declanșată uneori aparent fără motiv, neputând fi identificați cu exactitate factorii care o cauzează. În plus de aceasta, odată cu creșterea forței fizice, s-a dezvoltat și heteroagresivitatea, iar manifestările agresive au crescut atât de mult în intensitate, încât puneau în pericol viața lui C. și a celor care-l îngrijesc. Prin urmare, familia a fost nevoită să-l interneze într-un sanatoriu, și ulterior, să-l instituționalizeze.

Din relatările mamei, intensificarea comportamentului agresiv s-ar datora în mare parte unor probleme de natură stomatologică care necesitau anestezie generală pentru a putea fi rezolvate, motiv pentru care a tot fost amânată intervenția. Prin urmare, imposibilitatea de gestionare și comunicare a durerii poate fi unul din factorii declanșatori ai agresivității și intensificării ei, la această vârstă.

În ceea ce privește modul în care părinții reușesc să gestioneze comportamentul provocator al lui R, mama relatează că de cele mai multe ori, când era mic, cedau în fața autoagresivității copilului, făcându-i pe plac, de teama de a nu-și face rău. Pe măsură ce C. a crescut, chiar dacă au încercat diverse „metode”, pentru a preveni sau stopa agresivitatea, C. a început să îi domine cu forța fizică, fapt care a zădărnicit încercările lor.

IV. Programul de intervenție personalizat

Programul de intervenție s-a desfășurat pe parcursul a 6 luni și a fost elaborat pe baza evaluării subiectului și a comportamentului agresiv; precum și a identificării dificultăților și limitelor acestuia, a aspectelor care trebuie îmbunătățite, dar și a resurselor de care dispune, a resurselor din mediu-familie-comunitate, care vor fi implicate în desfășurarea intervenției.

Obiective	Conținuturi	Strategii și resurse procedurale	Observații
1.Stimularea comunicării funcționale	Să indice gestual ceea ce dorește	- Copilul primește ceea ce dorește, doar în momentul în care indică cu degetul spre obiect	

2. Însușirea elementelor de schemă corporală	Să indice la cerere, cel puțin trei elemente de schemă corporală (gura, mâna, piciorul)	- Întărirea pozitivă prin recompensă	!!! Implicarea și cooperarea părinților în aplicarea cu consecvență a programului este absolut necesară pentru reușita intervenției!
3. Creșterea rezistenței la frustrare	- Exerciții pentru creșterea treptată a timpului de așteptare până să obțină ceea ce dorește, fără a se manifesta negativ - Să reacționeze la interdicții în cel puțin 50% din cazuri	- Întărire pozitivă, directă	
4. Dezvoltarea abilităților sociale	- Să inițieze adecvat interacțiunea cu ceilalți, în cel puțin 75% din cazuri - Să exerseze asimilarea regulilor de comportare în grup și societate	- Strategii proactive de întărire pozitivă și exemplificare a comportamentului dezirabil	
5. Dezvoltarea aptitudinilor pentru viață independentă	Implicarea copilului în treburile casnice (așezarea și strângerea mesei, mai întâi promptat fizic și apoi doar verbal)	- Strategii proactive	
6. Ameliorarea comportamentului agresiv	- Reducerea frecvenței, intensității și duratei de manifestare a comportamentului auto și hetero-agresiv, cu cel puțin 50% - Să înceteze comportamentul auto și hetero-agresiv la comanda verbală „Stop!” sau “Nu e voie!” - Administrarea de tratament medicamentos la indicațiile medicului psihiatru - Rezolvarea problemelor stomatologice	- Strategii reactive-pe termen scurt - Strategii proactive: intervenția directă și manipularea ecologică (utilizarea orarelor vizuale pentru organizarea și structurarea activităților și a clepsidrei ca indicator de timp pentru activitate/pauză)	

V. Evaluare post-intervenție

S-a realizat pe baza observației și a interviului cu părinții și specialiștii și a evidențiat următoarele aspecte referitoare la situația comportamentului agresiv al lui C.

- comportamentul autoagresiv s-a ameliorat sub aspectul frecvenței și duratei de manifestare, dar nu și a intensității, C. continuând să-și muște mâinile și să-și provoace răni, atât acasă cât și la centru și la școală;
- comportamentul heteroagresiv a înregistrat o ameliorare ușoară când C. era la centru, dar numai la nivelul frecvenței de manifestare. În ceea ce privește durata și intensitatea manifestărilor (trântit pe jos,

lovit cu mâinile, cu picioarele, cu capul), nu s-a schimbat nimic, acesta necesitând aplicarea unor tehnici de imobilizare pentru a putea fi calmat, dar cu mari dificultăți;

- problemele stomatologice ale copilului nu au fost rezolvate, administrându-i-se în continuare analgezice.
- acasă, situația era mult mai gravă, ținta agresivității lui C. fiind în special mama, pe care o putea domina fizic. Viața mamei a fost de multe ori pusă în pericol de către C., acesta fiind unul dintre motivele pentru care au fost nevoiți să-l instituționalizeze într-o casă de tip familial.

Concluzii:

- Comportamentul agresiv al lui C. a debutat încă de vârstele mici, dar se manifesta doar sub forma autoagresivității;

- Odată cu înaintarea spre pubertate, comportamentul agresiv s-a intensificat, dezvoltând și forme de heteroagresivitate;

- Dacă în copilărie factorii declanșatori ai agresivității au putut fi identificați, la pubertate, cauza agravării agresivității nu a putut fi identificată, doar suspectată.

- Implicarea părinților în ceea ce privește aplicarea planurilor de intervenție necesare recuperării copilului este foarte redusă, de cele mai multe ori aceștia uitând să îndeplinească sarcinile de lucru sugerate de specialiști. Atitudinea părinților, în special a mamei, referitor la problema copilului, a fost deseori una de negare și neacceptare („Acasă, C. nu face așa ceva”, obișnuia să spună mama mereu, atunci când I se relatau diverse aspecte legate de agresivitatea copilului, de către specialiști sau cadrele didactice).

Implicarea elevilor cu CES în proiecte educaționale care vizează educația rutieră

Prof. Sevestrean Gabriela
Liceul Tehnologic „Timotei Cipariu” Blaj

Circulația rutieră actuală este mult mai intensă decât în trecut, datorită creșterii numărului de autovehicule performante și datorită vitezei cu care acestea circulă. Din această cauză statisticile arată că anual mulți elevi își pierd viața în accidente de circulație comise din vina lor, dar și mai mulți sunt răniți grav, unii rămânând cu infirmități tot restul vieții. Pentru a ajunge la școală, elevii traversează străzi, unele foarte circulat, cu sau fără semafor, cu sau fără trecere de pietoni, uneori având curbe cu vizibilitate redusă.

Siguranța în trafic ar trebui să fie una dintre temele centrale în educația oricărui copil, urmărindu-se dezvoltarea de atitudini și comportamente responsabile, care să fie transferate apoi către alte competențe esențiale ale personalității individuale.

Acum, mai mult decât în trecut, copiii din învățământul special și nu numai trebuie ajutați cât mai de timpuriu să învețe și să respecte regulile de circulație și de securitate rutieră, antrenându-se și întreaga pricepere și experiență, punându-se în slujba apărării vieții și sănătății copiilor, ajutându-i nu numai să cunoască regulile de circulație ci, mai ales, să realizeze necesitatea respectării lor în orice împrejurare.

Datoria oricărui cetățean este de a respecta regulile de circulație și, în același timp, de a participa, în mod conștient, la stimularea interesului celorlalți membri ai societății pentru cunoașterea și respectarea acestor reguli.

Școala are un rol important în formarea acestor competențe. Ea poate implementa diverse activități de învățare, ajutându-se de proiecte/ parteneriate educaționale în colaborare cu Poliția rutieră. Un astfel de proiect s-a derulat în unitatea noastră școlară. La el au participat elevi de la învățământul special care au fost ajutați de colegii lor mai mari de la învățământul profesional de masă în înțelegerea noțiunilor teoretice de educație rutieră. Apoi au desfășurat activități practice comune. În realizarea acestui proiect educațional am colaborat cu Serviciul Rutier Alba și Poliția Blaj – Compartimentul Rutier. O bună cunoaștere a regulilor de circulație pot reduce întâmplările mai puțin plăcute. De la vârste cât

mai fragede, elevii trebuie să își formeze un model privind respectarea regulilor de circulație.

Motivația alegerii organizării și desfășurării activităților de educație rutieră au avut la bază câteva argumente:

- conștientizarea, de către elevi, a necesității acestui tip de educație;
- absența constrângerilor;
- spațiul real, dar și simulările, oferă mai multe situații resursă decât o planșă sau un manual;
- valorificarea experienței copiilor, care pot stabili mai ușor conexiuni;
- acumularea de noi informații și formarea abilităților prin experiențe personale și de grup;
- exersarea abilității de rezolvare de probleme și dezvoltarea creativității elevilor;
- conștientizarea riscului rutier.

Competențele de relaționare interpersonală au cuprins toate formele comportamentale care trebuie stăpânite pentru ca un elev să fie capabil să participe într-un mod eficient și constructiv la viața socială și școlară. Abilitățile interpersonale sunt necesare pentru interacțiunea efectivă, individuală sau în grupuri și sunt utilizate în toate domeniile. Competențele sociale și civice, acoperă toate formele de comportament, care le permit elevilor să participe într-un mod constructiv în viața socială/școlară, să aplaneze conflictele atunci când este necesar.

Proiectul a ajutat și la dezvoltarea unor competențe transversale cum ar fi:

- Competențe de organizare instituțională și management al resurselor umane (participarea la munca în grup/echipă; organizarea de activități pe grupe de elevi; organizarea timpului, a spațiului și a resurselor de care dispune instituția).
- Competențe de comunicare (ascultare activă; formulare de întrebări; reformulare de enunțuri pentru a le face inteligibile; adaptarea limbajului în raport cu interlocutorul; oportunități de feedback)
- Competențe de relaționare (asumarea de responsabilități; echilibru între concentrarea pe sarcina propusă și concentrarea pe relația cu partenerul de sarcină; stimularea intereselor de cunoaștere/informare asupra unor teme date; stabilirea de relații interpersonale; dezvoltarea unui climat plăcut, stimulat în sală).

Scopul proiectului Înțelegerea necesității respectării regulilor de circulație, îmbogățirea cunoștințelor din domeniul siguranței în circulație, formarea și dezvoltarea competențelor care să asigure o conduită rutieră responsabilă, în calitate de pietoni, pasageri, conducători de moped.

Obiective specifice:

- Înțelegerea necesității respectării regulilor de circulație;
- Reamintirea regulilor de bază și a noțiunilor de circulație;
- Îmbogățirea cunoștințelor din domeniul siguranței în circulație.
- Cunoașterea semnificației celor mai des-întâlnite indicatoare rutiere pentru pietoni.
- Conștientizarea importanței acționării conform regulilor pentru a salva viața cuiva în cazul unui accident rutier;
- Înțelegerea importanței respectării regulilor de circulație și conștientizarea pericolelor la care se expun bicicliștii, conducătorii de moped care încalcă regulile de circulație;
- Formarea deprinderilor de lucru în echipă și de cooperare;
- Dezvoltarea sentimentelor de prietenie cu toți copiii, indiferent de dizabilitate, condiția materială și socială;

Gupul țintă:

- -elevi de la clasele de învățământ special din cadrul Liceului Tehnologic „Timotei Cipariu” Blaj
- -elevi de la învățământul profesional de la Liceul Tehnologic „Timotei Cipariu” Blaj

Perioada de implementare: mai- iunie 2024

Indicatori pentru activitățile propuse în anul școlar 2024- 2025:

Indicatori de realizare imediată	Indicatori de rezultat	Indicatori de impact
----------------------------------	------------------------	----------------------

-înțelegerea importanței respectării regulilor de circulație ; -responsabilizarea elevilor și cadrelor didactice prin implicarea în acțiuni comunitare de voluntariat și de conștientizare a importanței acționării conform regulilor pentru a salva viața cuiva în cazul unui accident rutier; - cunoașterea mentalității părinților, profesorilor de la clasă referitoare la integrarea copiilor cu CES;	- legarea unor relații de prietenie/colaborare între elevii cuprinși în programul de parteneriat; -înțelegerea importanței respectării regulilor de circulație ; -responsabilizarea elevilor și cadrelor didactice prin implicarea în acțiuni comunitare de voluntariat și de conștientizare a importanței acționării conform regulilor pentru a salva viața cuiva în cazul unui accident rutier; -promovarea imaginii școlii în comunitate .	- schimbarea mentalității în ceea ce privește copiii cu CES; -integrarea/incluziunea copiilor cu CES în școli normale, în grupuri de lucru, în cercuri de prietenii; - dezvoltarea deprinderilor de comunicare nonverbală; -implicarea unui număr cât mai mare de elevi; manifestarea unui comportament responsabil pe drumurile publice
---	---	---

Proiect Educațional:

„Ziua României – explorăm și celebrăm diversitatea”

Prof. Goldschmidt Erika

Școala Gimnazială „Singidava” Cugir

Proiectul educațional „Ziua României – Explorăm și Celebrăm Diversitatea” se desfășoară în perioada 25 noiembrie – 2 decembrie la Școala Gimnazială „Singidava” din Cugir. Acesta este conceput pentru a marca Ziua Națională a României printr-un program variat de activități care promovează diversitatea culturală, valorile istorice și sentimentul de mândrie națională. Elevii sunt încurajați să descopere și să înțeleagă mai profund bogăția moștenirii culturale românești, dezvoltând totodată spiritul de colaborare și respect reciproc.

Activitățile din cadrul proiectului, cum ar fi Povestea României, Atelier de Artă „Culorile României”, Ziua Stegulețelor și Concursul de Creații, aduc în prim-plan istoria, simbolurile și tradițiile naționale. Prin intermediul atelierelor interactive, expozițiilor tematice și momentelor artistice, elevii vor învăța despre importanța simbolurilor naționale, vor realiza creații artistice și vor avea ocazia să își exprime gândurile despre România în moduri inedite.

Un alt element central al proiectului îl reprezintă implicarea comunității. Părinții și cadrele didactice contribuie la organizarea activităților, precum expozițiile de artă sau sesiunile dedicate tradițiilor locale. Astfel, proiectul consolidează relațiile dintre elevi, profesori și familiile acestora, devenind un prilej de celebrare a unității în diversitate.

Punctul culminant al proiectului, programat în preajma zilei de 1 decembrie, este Ziua Festivă, unde elevii vor prezenta rezultatele muncii lor printr-o serie de activități artistice, cântece patriotice și momente de celebrare colectivă. Acest eveniment simbolic pune în valoare eforturile elevilor și subliniază importanța identității naționale, inspirând participanții să aprecieze valorile și tradițiile României.

Scopul proiectului de a îmbogăți cunoștințele istorice ale elevilor și de a stimula creativitatea prin diverse activități artistice a fost pe deplin atins. De asemenea, prin activitățile interactive, elevii au avut ocazia să se familiarizeze cu tradițiile și eroii naționali, dezvoltându-și respectul pentru limba și cultura română. Prin implicarea activă a acestora și participarea părinților și comunității, proiectul a contribuit la formarea unei legături mai puternice între elevi, profesori și familie, punând în valoare unitatea și mândria națională.

Povestea României

Activitatea desfășurată în cadrul proiectului educațional dedicat Zilei Naționale a României, a fost concepută pentru a aduce în prim-plan simbolurile și valorile naționale printr-o abordare interactivă și vizuală. Elevii de la Școala Gimnazială „Singidava” din Cugir au avut ocazia să exploreze istoria și tradițiile țării prin povestiri și materiale vizuale reprezentative.

Un moment special al activității a fost discutarea Horei Unirii, alături de învățarea simbolisticii acesteia în contextul unității naționale. Elevii au fost încurajați să cânte împreună Imnul României și să reflecteze asupra mesajului său patriotic. Pe parcursul activității, aceștia au lucrat cu o hartă ilustrativă a României, pe care au marcat regiuni importante, evidențiind diversitatea culturală a țării. Totodată, un steag al României a fost amplasat ca element central în sala de clasă, reprezentând mândria națională și unitatea.

Panoul tematic realizat de elevi a integrat toate aceste elemente: imagini cu Hora Unirii, un colaj cu harta României, steagul național și alte creații artistice care ilustrează tradițiile și valorile naționale. Panoul a fost

completat cu mesaje patriotice și desene realizate de copii, reflectând înțelegerea lor asupra poveștilor discutate.

Panoul tematic realizat de elevi, în cadrul activității „Povestea României”

Atelier de Artă „Culorile României”: Elevii au participat la un atelier creativ, în cadrul căruia au realizat două planșe artistice utilizând culorile roșu, galben și albastru ale drapelului național. Aceștia au avut la dispoziție diverse materiale precum acuarele, creioane colorate și materiale reciclate, pentru a-și exprima viziunea asupra identității și valorilor României. Activitatea a fost concepută pentru a stimula creativitatea și pentru a le dezvolta elevilor un sentiment de mândrie națională.

Ziua Stegulețelor a fost o activitate creativă în care elevii au realizat stegulețe folosind cartoane colorate în roșu, galben și albastru, și bețișoare. Fiecare copil a confecționat propriul steag, iar la final, au adus stegulețele în vânt și au cântat împreună imnul României. Această activitate a avut scopul de a întări sentimentul de apartenență și mândrie națională, încurajând elevii să se implice activ în celebrarea Zilei Naționale.

Concursul de Creații va încuraja elevii să își exprime gândurile despre România prin desene, picturi sau colaje. Aceste lucrări vor fi expuse într-o mini-expoziție la finalul proiectului, la care părinții și

comunitatea vor fi invitați să participe. Scopul concursului va fi să stimuleze creativitatea și să permită elevilor să își împărtășească viziunea despre țara lor, contribuind astfel la consolidarea sentimentului de mândrie națională.

Povestea României în Poze: Elevii vor explora imagini reprezentative ale României, incluzând peisaje, monumente și tradiții, pentru a înțelege mai bine diversitatea culturală și naturală a țării. Fiecare elev va primi o floare cu ocazia Zilei Naționale a României și o insignă cu motto-ul „Sunt mândru că sunt român!” După ce vor discuta și analiza aceste imagini, elevii vor decupa și le vor fixa pe două planșe care vor fi expuse într-o expoziție tematică.

Ziua Festivă: La finalul săptămânii, va fi organizată o zi festivă în cadrul căreia elevii vor prezenta lucrările și activitățile realizate pe parcursul proiectului. Ei vor cânta imnul național și „Hora Unirii”, iar alături de părinți și profesori, vor expune planșele realizate și vor celebra împreună Ziua Națională a României.

În concluzie, proiectul educațional „1 Decembrie – Ziua Națională a României” este un prilej deosebit pentru elevii de la Școala Gimnazială „Singidava” Cugir de a înțelege mai profund semnificația istorică a Zilei Naționale a României. Activitățile desfășurate au un impact semnificativ în dezvoltarea sentimentului de apartenență la națiune și contribuie la consolidarea sentimentului patriotic. Prin activitățile de creație, explorarea istoriei, interpretarea scenetelor și recitarea poeziilor, copiii au învățat să aprecieze importanța Marii Uniri din 1918 și au dobândit o înțelegere mai profundă a valorilor și simbolurilor naționale.

**"Din brațe fă-ți aripi de fier
Și zboară cu ele spre cer!"
(Ion Minulescu)**

**PUBlicație REALIZATĂ CU SPRIJINUL
INSPECTORATULUI ȘCOLAR JUDEȚEAN ALBA
CASA CORPULUI DIDACTIC ALBA**